

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap tartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közöltenek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábas garmond-sorért vagy annak terfogatáért 4 krajczár. Ezenkívül minden beigtatásnál 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

Husvét napján.

Feltámadás napja van. A gyász, mely ott borongott a sötét falakon, eltűnt. Mint az idő, mely ha kisírta magát, újból földerül, úgy az emberi életre is a bánat után ráverődött az isteni jósnak fénye.

A lánglelkű názáreti férfinak drámája véget ért; sirjának kőfedele felpattanván, az igazság újra él az emberek között. A mi benne emberi volt, az meghalt, a természet fölötte pedig feltámadott, s így a teremő világosság előmlött a földön, mint szeretet a legfőbb jóból, hogy a gondviselés a természet minden individuumában kifejezést nyerjen.

Összeomlott az ó-világnak sötét birodalma; sirja felett életre kelt egy új, melyet régen

várt a bűn s a nyomorban elfáradt emberiség. Ime, az ember előtt áll a hitvilág, s sebére üdítő balzsamként ereszkedik a vallás malasztja, mert az Üdvözítő diadalmas fölemelkedésével kitört az eszme a sirból és eget kért.

E szó: „resurrexi“, visszaadta az embert önmagának, a gondolat s a szó lerázta a zsarnokság békáját, s lett jogegyenlőség, lelkiismeret-szabadság. Megtörte a feudális musnak minden intézményét s a felebaráti szeretet eszméjével ledöntötte az ezredéves falakat, mik elválasztották az embert az embertől; megváltotta a népek millióit az életnek a bűntől s a nyomortól. Embertárs lett a barbar emberből, az ellenségek közé az igazi béke lépett, mit a lelkesült tömeg diadalmeneten vitt börtönéből. Ez aztán kenyeret adott a szegénynek, letörülte a fájdalomnak könnyeit a szemekből és a vétkezőnek irgalmat szerzett osztályrészül.

Hogy az emberiség a drága holttesten át boldog legyen, fenséges jutalmát ki kellett érdemelnie. Vallaira véve a keresztet, bejárta a szenvedés útját, viselte a vértanúság koronáját, tűrte az elvakult tömeg szidalmait, a pribékek rágalmait. Csak így mondhatta el, hogy: a keserűség poharát kiittam, jogot tartok a boldogságra, mert a hősök, vértanúk, üldözöttek nemzete nem veszhet el soha... megölhetik szívét, keresztre feszíthetik, átszurhatják lándzsával a kebél, még a nehéz követ is reá helyezhetik, de felpattan a szikla-

üregnek ajtja, s a kit meghaltak hittek, feltámad feje körül gloriával.

Azért az eszme, mi az Isten-ember lelkén át jött a földre, nem egyesek, nem államok, népek, hanem magáé az emberiségé. Ez okból, a ki a Kalváriára lépni nem akar, hasonlít a poroszlók, pribékekhez, kik gyűlölve az igazságot, megölték az embert s az emberrel önmagukat, mint az ós-szülő bűnével önmagát.

A jézusi szellem, mi fogalmát képezi a kereszténységnek, symbolumává lett az új világ törekvésének; azért a józan civilizáció céljául tűzte ki ezen elveknek, melyekre négyezer évig várt az emberiség, általánosítását. Ezen cél szolgálatában áll a tudomány, művészet, bölcsészet, költészet; és joggal, mert magában egyik sem képez öncélt; kivívói, mintegy eszközei Jézus ideáinak, elveinek. Az elvek nem maradtak követetlenül; az emberek nagy száma azt tartá szem előtt, hogy a mint részesültek a boldogságot alkotó ideában, úgy részesüljenek a fájdalom és szenvedésben is. Ez alapon két részre oszlik az emberiség története; az egyik a mátyrok, a másikon pedig a hősök csodatettei állanak. Mig az egyik az örömmel érzetét kelti fel, a másik fájdó könnyeket csal, melyekre felvérzik ugyan a hegedő seb, de mégis átragyog rajta a megnyugvás gondolata, tudva azt, hogy az emberiség csak mátyrjai holtestén át lehet boldog.

Az igazság győzött a bűnben megvénült világon; a harc valóban erős volt, mert a

A „Székelyföld“ tárczája.

Achilles.

(Göthe műve.)

Németből szabadon fordította

Aphrodite.

(Folytatás.)

Sietve felöltö Pallas Athene lábaira arany saruit, melyek őt az űben az égen és a tengerek felett elvívék. Elindulván eképen, átlépve az aetheri köröket, valamint az alsóbb légréteget, gyorsan ereszkedik le a skamadriai magaslata épült, messze kilátású siremlékre, Aerytesre. Nem tekintte először a városnak diszkapujára, sem pedig a csendes mezőre, mely a szent Xanthosnak örökké folyó diszes medre és a kavicsos, száraz, porondos Simoisnak partjai között terült el; tekintete nem figyelt most sem a hősök soraira, sem a sátrak között sürgölődő nyüzsgő tábort életre. A tenger felé fordula az isteni nő, a sygei halmon pihengetve tekintetét, könnyes szeméit. Ott látta a szorgalmas munkában fáradó myrmidon nép között parancsokat osztó hőst, Achillest.

Hasonlóan mozgó hangyasereghez, melynek művét a vadásznak lépte megzavarja az erdők mélyén, elszórvá a halmot, melyet építének, bármily hosszasan és gondnal lón az felhalmozva, akként a szövetségeseik ezre egyesülten és meg-

megválva, sűrűgve, valamit emelve a középre, a myrmidonok, földet gyűjtve a földre, készíték az óriási urnát az anyaföldből, melynek közepén mélyen állt Achilles már az omlatag földrétegek alatt, melyek körülle emelkednek. Csakhamar megjelenik mellette Athene a közvetlen előtte álló Antilochos mögül előlépve, a hol elrejtőzve volt az Istennő, midőn épen az barátjával ekként beszélt:

„Hivem, te eljövél tehát hozzám, a komoly munkát előmozdítani, melyet ifjaimnak szorgalma hova-tovább végére visz körülöttem? Nézd csak, miként emelkedik a kör, és az emlék nemsokára készen álland; a betetőzés téged illetend, mikor engem földi szemek elől elfed a beomló agyag és por. Lásd, illet munká! e nép, és szorgalma által a tetőre szánt két óriási kölapot kiválasztám. Az ásatással jött az napfényre; bizonyára a földet rázkodtató Poseidon szakítá le magas hegyről és dobá ide a földréteg közé, a tengerpart fővénye alá rejtve azt számomra. Ezek elkészíték, te állítsd egymás mellé őket; fedelül a nagy urnának építtess fölébe sátrat, így elrejtve engem; és mire az űrt körülem és felettem földdel betöltve, ez által kupola támad sátorral tetején, kész az emlék enrólam az utókor számára.“

Igy szóla Achilles, mialatt Zeusnek világosan látó leánya erősen megfogván kezét, ama rettenetes és félelmes kezeket a osaták öldöklő munkája által, melyekhez férfi nem szívesen közele-

dett; de bármily erősek valának e kezek, az istennő hatalma barátságosan fogva tartá azokat most, miközben eme kegyteljes és boldogító szavakat mondá:

„Édes! a miket te építél, mások bevégzik, utódjaid, vagy én, ki tudja? De most menjünk e nyomasztó korból a Walles nagy tetőzetére; ott megáltszik a tenger nagy távola, a szárazföld és a szigetek.“

Igy szóla Pallas Athene, mire a hősi szív megindult és meglágyula. Az istennő pedig kézen fogva mindig, emelé őt fölebb és fölebb. Így bolygának mindketten.

Egyszerre az istennő fénylő kék szemével a tenger felé inte, nyájas szavakkal figyelmeztelve őt:

„Minő hajóraj az egymás végtében, mely a part felé törekszik amott? Ezek aligha egyhamar közelednek a szentelt földhöz, mert a szelek ellenkező irányba terelik őket.“

„Ha tekintetem nem csal, — mond a nagy pelideus — s ha tarka képe a hajóknak tévutra nem vezetí figyelmemet, azok ott merész phöniciái férfiak, a kik kincse és gazdagságra áhítozva, a szigetek belsejéből élelmi szereket szállítanak felénk, melyek valóban szívesen váratnak általunk és az acheiai sereg által, mely rég nélkülözi a közlekedést. Bor, szárított gyümölcs, barmoknak serege; igen, azokkal terhelve jön hajójuk. Jól van tehát; ha eljutottak a partokhoz, kössenek ki, el-

vér meglátszik a Golgota keresztjén s fog látszani addig, míg ember lesz a földön. Az üdvözítő győzelemnek a kultusza nemcsak a mártírság, de a szeretetnek is symboluma az emberek között. Azért a halálban szabadság és örök élet támadott, melynek problémáját mint eddig, úgy jövőben is maga Jézus fejté meg.

A kereszt a keresztény világ büszkesége lett, mely az életnek varázsígjét fejezi ki. Ez van írva a szenvedők, szegények, ártatlanok ajtajára, ez a győzelmi babér; miért is a legjobb részt választotta az, ki ez eszmének, melynek Krisztus az incartiója, a kereszténység szelleme a folyománya, engedelmeskedni tud. A megváltás nagy művének apotheosisa meghozza minden kiérdemelt helyre a békétlenség, bizonytalanság lethargiájából az örvedes feltámadást; ezért, ha a keresztényi szellem életföltételt képez az emberben, lehető lesz, hogy megkönnyebbült kebelből keljen a tömjénfűst illatától a balsamos lége vegyült hozsánna: „Alleluja”!

Fejér I. Damaszcén.

A kuria elnöke. Perczel Béla utódjaul Szabó Miklóst, a kuria alelnökét emlegetik. Az alelnöki állást egy ideig nem töltik be, más verzió szerint ellenben Vajkay Károly, a kir. tábla elnöke, van ez állásra kiszemelve.

SZEMLE.

Kereskedelmi szerződés Romániával. A félhivatalos „Bud. Corr.” az utóbbi időben felmerült különböző hírekkel szemben, melyek szerint a román szerződési tárgyalások állítólag kedvező előmenetelt mutatának, azt állítja, hogy ezek minden fogható alapot nélkülöznek. Romániai oldalról ebben az ügyben az utóbbi tett ajánlatok komoly szerződési tárgyalások megindítására nem nyújtanak megfelelő alapot.

Az új szeszadó. Április közepén a pénzügyminiszteriumban enquete ül össze, melyre a nagyipari mezőgazdasági szesztermelők képviselőit is meghívják, hogy a Magyarország számára kontingentált szeszmenyiséget feloszassák. A regale-megváltásnak kérdése még mindig a kezdeményezés stádiumában van s konkrét alakulása ősz előtt nem várható. A mi az új törvénynek a szesz megadóztatására vonatkozó határozatait il-

leti, a magyar kormány szilárdul el van tökével, hogy a törvényjavaslatnak oly megváltoztatásához, mely a megváltoztatott adórendszer pénzügyi hatását kissébbíthetné, semmiesetre sem fog hozzájárulni.

Az árvíz még mindig pusztít. A Duna vize apad ugyan, de a Tisza folytatja rombolását. Kedden a Szamossal egyesülve, teljesen megsemmisítette Vitka szatmármegyei községet, melynek 1381 lakójából 1000-en lettek hajléktalanokká. Nánástól Debreczenig számtalan polgár birtoka lett a pusztítás martaléka. Dadánál 30,000 holdnyi terület áll víz alatt. Óriási károkat okoztak folyásuk mentén a Laborcz, Latorcza és Ondava, ugyesintén a Száva, Drina, Morava sat.

Vilmos német császár halála és általában a német uralkodóváltozás eseményei egy időre elterelték a figyelmet a külpolitikai helyzetéről. Most azonban ismét kezd bonyolulni a helyzet.

Frigyes császár állapota, mint sajnosan értesítünk, olyan kedvezőtlen, hogy életben maradása még csak rövid ideig remélhető. A német politikai körök el is vannak készülve az újabb változásokra. Bármint hoz is azonban a jövő, nagyon valószínű, hogy míg Bismarck és Moltke él, szövetségi viszonyunk nem fog részünkre hátrányosan megváltozni.

Az orosz nagykövet erősen szorongatja a portát, hogy Ferdinánd fejedelmet Bulgária elhagyására kénytelenítse, de eredmény nélkül. Nélidov orosz nagykövet Görögországba készül, nyilván valamely új rubeles pucos előkészítése céljából.

Mint Pétervárról írják, Karavelovot megbízták, hogy dolgozzon ki egy tervet Ferdinánd és kormányára megbuktatására. A terv megvalósulása esetén a költségeket Oroszország hordozza. E célra már számos ügynököt is szerződtettek. Karavelov híre szerint lapot indít, melyet nagy számmal akarnak Bulgáriában és Oroszországban terjeszteni. Alapos a gyanu, hogy a rubelek dolgoznak Romániában is.

A Kreuzzeitung szerint Ausztria-Magyarország szerződést kötött Romániával, mely szerint Ausztria-Magyarország casus belli-nek tekintti, ha Oroszország betör Romániába. Az európai háboru a nevezett lap szerint előbb vagy utóbb, de okvetlenül bekövetkezik. Oroszország kénytelen a háborút megindítani, mert csakis hódító hadjáratl hárihatja el a belülről fenyegető veszélyeket.

Románia fővárosa, Bukarest, zajos jeleneteknek volt színhelye márcz. 26-án és 27-én. Az ellenzéki pártvezérek ugyanis népgyűlést tartottak, melynek végeztével tüntetést rendeztek kormány és a királyi palota ellen. A tüntetés zavargássá fajult. A tömeg a királyi palota elé akart vonulni, ordítva, szitkokat szórva a kormány ellen. A rendőrség azonban szuronyos puskával fölfegyverkezve, elzárta a palotához vezető utcákat. Daczára a rendőrség tapintatos magaviseletének, a tömeg nem akart mindjárt tágitani, minek következtében összeütközésre került a dolog. Nehány embert

puskatussal vagy szuronyal megsebesítettek. Hir szerint a tömeg egy részének, több ellenzéki képviselő vezetésével, mégis sikerült berontani a királyi palotába. Kihallgatást kértek, de ezt a király megtagadta. Másnap, 27-én, a kamarának rendkívül viharos ülése volt. A zavargások ismétlődtek. A tömeg be akart hatolni a kamara üléstermébe; a teremőrök ezt megakadályozták, mire revolverből löttek az ökrökre és az egyik halva rogyott össze. A zavargókat végre a katonaság verte szét. A vizsgálatot nagy eréllyel folytatják. Eddig két képviselő és több hirlap-író elfogatott.

Hir szerint az ellenzéknek az volt a célja, hogy szétkeresse a kamarát. Bármilyen okozta is a zavargást, az bizonyos, hogy „valami rothad” — Romániában.

A köztársaság elnöke — mint Párisból jelentik — aláírta a rendeletet, a melylyel Boulanger Ernő György, a 49 éves tábornok, hivatalból nyugdíjaztatott. — Lejátszotta szerepét, legalább mint katona, bizonyára!

Egyelőre-e vagy ökrökre, azt találgatni a phantasia dolga. Boulanger tábornok szereplését Boulanger képviselőé váltja fel. Kérdés: vajjon ez az utóbbi nem lesz-e veszélyesebb, mint az előbbi volt? Kérdéses az is: mit veszélyeztet Boulanger közvetlenebbül, a köztársaságot-e, avagy a békét?

Első sorban a köztársaság fennállása forog veszélyben. Az orleanisták is, a bonapartisták is elérkezettnek vélik a döntés pillanatát. Eddig a monarchisták összetartottak, a jövőbeli uralkodó kérdését mellőzték, conservatívek voltak. Mint az orleanista Hervé marseille-i programbeszédje bizonyítja, e tartózkodásnak vége. Az orleanisták és a bonapartisták nyílt sisakkal szállnak síkra. Az orleanistáknak a polgárság műveltebb köreiből igen sok hívuk van, de ezek nem állnak ki az utcai harcokba, e nélkül azonban a köztársaság meg nem dönthető. Azért óriási előny volna az orleanistákra, ha volna olyan faltörőjük, a ki az alsó réteget hullámszába, a bariádokra csábítani tudná.

Meg tudják-e az Orleansok ilyenül szerezni Monk-jokul Boulanger, ez csakhamar actualis kérdéssé válhatik. Az az izgékony, nyughatatlan, szerepelni vágyó „streber”, mint a milyennek Boulanger eddig láttuk, bizonyára nem fog megelégedni a képviselői szerepléssel a fényes mult után.

A hun-székely írás emlékei.

Az orsz. régészeti és embertani társulat legutóbbi ülésén Király Pál tanár egész gyűjteményét mutatta be a hun-székely írásjegyekkel irt s eddig ismeretlen nyelvemlékeknek.

Az előadást a hun-székely írásra vonatkozó történeti följegyzések rövid ismertetésével kezdte, kimutatván, hogy hatszáz esztendő óta folyvást

földet, örökifjan vándorol Persephoniasnak birodalmába: emléke megjelenik elfeledhetlenül a jövő nemzedék előtt kíváncsian, mert ha az ősz Nestor atyus meghal, ki busuland majd felette? sőt fiának szemeiből is alig permetez a könny; majdan teljesen bevégezve, nyugszik ott az ősz, a halandóknak fonséges mintaképe. Azonban az ifju elesvén, határtalan vágyat ébreszt az utókornak és hasonló sorsra készíti az ifjakat, minden időben újra meg újra hal meg minden kornak gyermekei előtt, kik a nagy tetteket nagy tettekkel oahjtják tetőzni.”

Erre Achilles helybenhagyólag, megegyezően így szolt:

„Igen, az ember így becsüli meg az életnek drága kincsét, hogy leginkább dicsőíti, ki azt daczosan veti meg. Sok erény van az okosság és a bölcsesemben, sok viszont a hűség, kötelesség- és a mindent körülölelő szerelmben. De egyik sem dicsőítetik annyira az emberiség által, mint ama szilárd akarat, mely a helyett, hogy a halált elkerülje, maga hívja ki a Keráknak mindenható hatalmát a bátor küzdelemre, valamint tiszteletré méltónak tűnend fel az a jövő nemzedékek előtt, ki üldözötve szegény és halál által, elhatározotlan maga fordítja a gyiloknak élet gyalrót, esendő élete ellen. Akaratlanul követi őket a felmagasztalás; a kétségbeesésnek kezéből veszik őket a győzelemnek koszoruját.”

(Folytatása következik.)

látni a népeket, megfrissítve és erősítve, mielőtt a dúló csata őket tettekre szolitaná.

„Valóban — mond a kékszemű istennő, szendén pillantva reá — azon férfiu, ki a hajók népét ide terelte, nem családott, ha e partokhoz köti reményeit, mert itt jövő-menő hajókra lesni és várni pihenés között, alkalmas a tér és a hely, tüzeket gyújtva jelül, azok figyelmét felébresztetni, mert itt tágasabb és messzibb lát, kör nyílik a szemnek, egyik hajó a másikat váltja fel a tengeren a találkozásban, egymás ellenében törekedve vagy kísérve. Oly férfiu, ki Okeanosnak folyóján ájtjvén, poraranyat hozva, a cserevásárra jöne és menne, a tengeren mindig tekintélyes lenne, bármire fordulna ily módon, akár hajózzék sas-hulálámain a Hellepontnak Kronos bölcsőjéhez és Egyptomt folyói felé, a tritoni szirtet meglátni oahjtván, sőt a földgömbnek végéig is, üdvözöl-vén Helios Apollonak megnyugvó paripáit a végső határnál, onnan visszatérvén, ellátva gazdagon dus portékák és czikkékkel, honába; igen, ama férfiu bizonynyal nagy tekintély lenne itt, mint ott, lakna bár ama hátsó tartományban, hol az éj sohasem válik el a szentelt földtől; és elkecsere-dvén a sok ködtől bátor és elszánt férfiak, kalandokra vágyón kiszállának a sik tengerre, a vidámabb és melegebb nap fényére evezve, s ide elérvén, kérdenék, eme óriási halomra mutatván: Mit jelöl eme óriási jel?”

Vidám, boldog tekintettel így felel a pelideus:

„Bölcsen mondogd ezt nekem, legbölcsebb atyától nemzett égi nő! nemcsak arra gondolva, a mit most szép szemeid látnak, de arra is, a mi leszen, tekintvén, a legszentebb látnokhoz hasonlóan. Oly szívesen hallgatlak én! Kegyes szavaidra boldogan dobog szívem, melyet oly rég nélkülöz szeretetem. Igen, jövendnek sokan ide, átszelvén a kék habokat evezőkkel, s a pompás orna-emléket tekintve, így fognak szólni: Itt bizonyára nem a legutolsó Acheusnak hamvai pihennek, kinek honába visszatértét a Mörtoznak szigora megtagadá, mert nem kevesen hordák össze az óriási, torony-magasságu halmot felette.”

„Ne mondd ezt, — viszonzá hevesen az istennő — így fognak ők emlékezni egykoron elragtatással, midőn távolról látják majd az urna-emlék tetejét: Ott amaz emlék, mely pompáz a habok felett, a legnagyobb pelideus hőst illeti, kit a Mörtoznak visszavonása igen hamar szakita el a földtől. Ime, erről biztosítalak én tégedet, Achilles, én, ki az igazságot szerető és isteni hatalmamnál fogva látnok is vagyok és kinek az istenek pillanatra feltárják a jövőt egymás kedvéért, egymás között. Messze az Okeanos folyótól, ott, hol Apollonak tüzes lovai hanyatthomlok robognak el, midőn nyugovóra tereli őket este felé, a földnek végső határinál, igen, a milyen messzire csak nap és éjszaka elér, lásd, oly messzire leszen elterjedve dicsőtjes híred, és minden népek tisztelni fogják választásodat: a rövid, de dicsőtjes életet. Választásod értékes: az, a ki fiatalon hagyja el a

voltak írónk, a kik ezt az írást vagy hallomás, vagy személyes tudomás alapján újra meg újra emlegették mind a mai napig.

Ezután azt a kérdést vizsgálta, vajjon történelmileg fejlődött írásrendszer-e a hun-székely a-b-c, vagy pedig csak 16–17-ik századbéli tudakos „gyártmány”, a mint legujabban Moldován Gergely és Réthy László vitájkák. Az előadó határozottan állítja, hogy a hun-székely a-b-c történelmileg fejlődött írásrendszer, akár Ázsiából hozták, akár Európában tanulták el valahol a székelyek, mert jegyei közül 13 az ó-föníciai, 6 pedig a palmirai írásjeggyel nemcsak alakra, hanem többnyire jelentésre nézve is tökéletesen megegyezik.

A hun-székely írás eddigi említői mondják ugyan, hogy e jegyeket hajdan rótták is, de ilyen rovott adatot egyik sem látott.

Az értekező most egyszerre három rovott, illetőleg metszett adatot mutat be s az egyiket, egy lánczos fabuzogányon, a felirata: „Ez az Aladáré.” A másik két feliratot még nem sikerült tökéletesen megfejteni.

A legérdekesebb és legfontosabb adata az értekezőnek egy 68 negyedrétlapra terjedő írott kodex, a mely minden valószínűség szerint a 16-ik század második feléből vagy legkésőbb a XVII-ik század elejéről származik, a mely hegedős énekekből álló gyűjtemény összesen 54 ének van benne. Az énekek alá 22 esetben a szerző neve is ki van téve.

A kodex neve minden tekintetben meglepő. Szavai, sőt mondatai is oly tiszta magyarságuk, hogy idegen hatásnak nyoma sem látszik rajtuk. Sok ősmagyar szó van bennök, a melyek egy részének régisége valószínűleg a Halotti Beszéd koránál is előbbre tehető. Ez ősmagyar szók közt ilyenek vannak: büng: tetőpont, — élmít: ébreszt, életre kelt, — kú: kutfő, forrás, — kelent: kebűt, átkel, — éfek: éjfejte, éjszak, — défek: délfekte, délszak, — dög: ördög, — ég-hajlata: égboltja, — mulatál: mulatozik, — ilány: leány (v. ö.: ifju), — csöröm, csördet: dörgés, mennydörgés, — mozogány: óriás, — csur: csurog, — szolog: villog, csillog (tüköröződve), — tatorján: zivatar stb. a közönségesebbek közül pedig: égbele: égbe, — országa belül: országából, — jorgal: irgalmas, — szokotta: szokván, — éhezette: éhezvén, — mévet: nevet stb. Az énekek közt egy sínes, a mely költőietlen volna, s némelyik igen gazdag költői hasonlatokban; valamennyin pedig hatalmas nemzeti érzés és öntudat vonul végig.

Végül meggyőződéssel kijelenti az előadó, hogy e kodexben oly becses emlékek jutottak reánk, a melyek, még ha hitelességükhöz kétség férne is, teljesen alkalmasak ugy költői irodalmunk, valamint nyelvészetünk gazdagítására.

Különfélék.

— **Feltámadás ünnepén** vagyunk; a keresztény világ örömmel telik el. A hálaadó „Alleluja” mellett, mi a harangok zugása között minden oldalról elhangzik ma, jól esik visszaemlékeznünk a gyászra, melynek fájdalma — dicső napra ébredvén — örömré fordult. A mint örömeleggel, úgy gyász volt a péntek, melynek szívhez szóló hangjai még itt borongnak a kegyeletlő átkarolt szíven. A nagypéntek, minden egyháznak közös ünnepe, szépen köszöntött be. Szelid, élénk nap sugar derengett az ébredező tavaszon s a vonzó élet nagyszámu közönséget csalt ki otthonából. Az egyházak templomai megteltek vallásos hívőkkel, hol a szokott istentisztelet megtartása mellett a következő vallás-erkölcsi szent beszédek tartatnak: A róm. kath. plebániái templomban főt. Fejér Ignác beszélt ismert ügyességgel, rokonszenves hangon szólván a nap fonségéről, hogy a magasztos béke, mi előlött az istenemberi életben, legyen életét eleme minden igaz hívőnek; az ev. ref. templomban szintén nagy közönség gyűlt össze, hol tisz. Kovács István lelkes úr beszélt, ki gondallal készült, magvas beszédével nagy hatást idézett elő. Szóval, bármelyik egyház templomába ment a hívő, lelke vigasszal és áhitattal telt el. Ugy a péntek, miként a szombat, mely napon délután 6 órakor a feltámadás illő pompával történt meg, a hívek romlatlan lelkeiről ad bizonyítékot; azért az örvendetes feltámadás, melynek érzetében örömmel telik el minden lélek, méltó jutalma azoknak, kiknek szívében a kereszt-

tényi szellem otthonra talál. Mi is kedves olvasóinknak e közös öröm-napon boldog ünnepet, Alleluját kívánunk!

— **Küntetés.** A király ő Felsége a Ferencz-József-rend lovagkeresztjét adományozta Kénosz Bélának, Udvarhelymegye főjegyzőjének, a közügyek terén szerzett érdemei elismeréséül.

— **Kereskedelmi ügynökség Konstantinápolyban.** A brassói kereskedelmi és iparkamara hivatalosan értesített, hogy Roppaport Jenő bankár Konstantinápolyban, a nagyméltóságú közm. és közlekedésügyi miniszter megbízásából a m. kir. államasutak kereskedelmi levelezőjének nevezett ki és mint ilyen, hivatva van a magyar ipar terjesztését Konstantinápolyban, Salonichban, de egész Törökországban elősegíteni, illetőleg felvilágosításokat adni, üzleti összeköttetéseknél közbenjárni és az azokban szükséges felvilágosítást megadni. A Roppaport Jenő urhoz intézendő megkeresések az ügymenet gyorsítása érdekében lehetőleg német vagy francia nyelven szerkesztendők.

— **Hazai ipar.** A brassói posztó-gyárosok szövete, Scherg Vilmos, társai, Leonhardt Ferenc és Lang Márton a pozsonyi és székesfehérvári csendőrpáncsnökság részére szükségelt posztómennyiség egy részét átadta. A posztóval megvannak elégedve, sőt a pozsonyi csendőrpáncsnok elismerésének is adott kifejezést, hogy a szállított anyag úgy szín, mint minőség tekintetében várakozását egészen felülmuta.

— **Sepsimálnási Csendes Ádám** el-ellátogat K. Vásárhelyre heti vásárokrá szerencsét próbálni, de az utóbbi időkben nem igen volt szerencséje: a rendőrség mihelyest neszét vette, hogy itt van Ádámunk, a vásár tartamára hűvösré helyezte, mivel hogy nagyon ismeretes Ádámnak azon rossz tulajdonsága, hogy a mit a szeme megkíván, a keze ott nem hagyja. A mult csütörtöki vásáron felragyogott szerencse-csillaga. Mielőtt a rendőrség megsejthette volna ittlétét, Ádám a nagy tolongást felhasználva, egy székely gazda zsebéből a kendőt, melybe egy pár frt volt bekötve, kirántotta. Ámde csak eddig tartott szerencséje; a meglopott gazda felesége észrevéve a dolgot, egy hatalmas nyaklevést adott a tolvajnak, ki erre a pénzt elhányva, futásnak eredt. A tolongó vásáros nép megtudván a dolog állását, tüdőzőbe vette Ádámot s bizonyára hatalmas elégtételt szolgáltat a megsértett jogrendnek, ha egy csendőrkéz nem tesz a tolvajra s be nem kíséri a rendőrséghez. Ádám természetesen mindent tagadott s csak amugy dult belőle az önzéret, melylyel a méltatlan vádat visszautasítja, hanem azért mégis bekísértetett a járásbírószákhoz.

— **A kovásznai asszonyok** nagy csapás érte. Valami átkozott csirkefogó egy éjjel összeszedte a husvét ünnepekre szépen meghízalt pulykákat, kacskákat és libákat s szépen elemelte. A képzeltet legerélyesebb nyomozat indult meg az eltűnt baromfiak iránt, s a kézdívásárhelyi rendőrségnek egy egész hosszú katalogus van az ellopott két-lábu szárnyasokról letéve. A rendőrség a kovásznai asszonyoknak boldog ünnepeket ohajtván szeretni, megtette a szükséges lépéseket az eltűnt szárnyasok kézzekerítése iránt.

— **A sepsiszentgyörgyi jótékonykézü nőegylet** választmánya megbízásából a nőegylet részére beszerzett zongora javára holnap (husvét másodnapján) a városház dísztermében a „Műkedvelők Egyesülete” szíves közreműködésével műkedvelői estélyt rendeznek Bogdán Andrásné és Kelemen Lajosné háziasszonyok. A megszerzett zongora ezen estélyen a közönségnek be fog mutatni. Műsor: I. szakasz: 1. „Mária Terézia és a pozsonyi országgyűlés”, világitott képlet. 2. Zongorajáték. Előadja tisz. Benedek Árpád ur. 3. „A házasság politikája.” Vigjáték 1. felv. Irta: Sulyovszky Ignác. 4. Magándal. Éneklő Mátray Gyula ur. II. szakasz: 5. „A bálkirályné.” Vigjáték 1. felv. Irta: Berczik Árpád. 6. Tilinkó és alturulya. Zenekísérettel mellett előadja Remenyik Kálmán ur. III. szakasz: Táncz.

— **A kézdívásárhelyi takarékpénztár részvényirtaságánál** a kamatlab 1888. április 1-től bizonytalan időre 1%-kal alább szállítatik. Az igazgatóság.

— **Gyilkos asszony.** Székely Miklós tordai inoknak szép asszony volt a felesége. Az asszony jó hibern is állott a városban s látszólag szerette is az urát, de nagyravágyó volt, a szerény inoki fizetés nem elégítette ki kalandokra szomjazó lelkét. Székely Miklós ezeltől néhány hónappal 2000 forintot nyert a kis lutrin, az asszony férje tudta nélkül felvette a pénzt s azt se mondva: befelegett! — elutazott Budapestre. A férj, bár sajnálta a 2000 frtot, hamar kibékült sorsával. Az asszonyka vigan élhetett a fővárosban, mert a pénz hamar eluszott. Mikor aztán a pénz elfogyott, az asszony ismét visszatért férjéhez, kérve őt, hogy bocsásson meg neki s vegye vissza, mert hű neje lesz. De a férj, daczára a többszöri könyörgésnek és fenyegetőzésnek, nem tágitott. Az asszony, látva férje hajlithatlanságát, boszut esküdött s azt végre is hajtotta. Folyó hó 26-án korán

reggel elment férjéhez, ki még ágyában feküdt s megkísérelte még egyszer engedékenységre bírni őt. Az ágy elé térdelt, hízegő szavakkal igyekezett férje szívét meglágyítani, de mind hasztalan: Székely Miklós hajlithatlan maradt. Erre az asszony, mig bálkarjával átölelve tartotta férjét, jobbkezevel revolvert vett elő zsebéből és úgy, közvetlen közelből, halántékon lőtte férjét. Az életörös, 33 éves férfi azonnal szörnyet halt. A gyilkos asszonyt elfogták.

— **A felmentett Wilson.** A főlebbviteli bíróság Wilont a rendőri fenytőbírószág ítéletének megsemmisítésével fölmentette. Az indokolásban Wilsonnak és vádlott-társainak eljárása a rendjegyben szigorúan elítéltek, de tekintettel arra, hogy cselekményeik a fennálló törvényekbe nem ütköznek, úgy Wilson, mint a többi vádlott felmentetik.

— **Párisi divat.** A legujabb kalap divat a virág-cseppek utánzata. Barna tüllből, vagy szalmából eserepet (fából vask.) csinálnak, s abba felül virágokat ültetnek, kinek milyen tetszik, például: hyacinth, gyöngyvirág, nefelejcs, bazsarózsa, napraforgó, etcetera. Akkor aztán fogja az illető hölgy az illető virágkirakatot és felteszi a szép fejcskéjére és alaposan elcsuftja.

RÖVID HIREK.

Nagy tüzvész pusztított mult hétfőn Derzs udvarhely-megyei községben. A lángok 16 gazda épületeit hamvasztották el. Egy özvegy nő odaégett. 88 háziállat pusztult el. — **A hó** az északamerikai Egyesült Államokban több mint 20 millió dollár értéket tett tönkre. Most, hogy a forgalom helyreállott, a rendszeres szállítást a szállítandó anyag rendkívül felhalmozott mennyisége akadályozza.

— **Drágán megfizették** az olcsó halat, melyet egy orosz paraszt a napokban halotti tor alkalmával feltálat vendégeinek. A lakoma után a mérgezés tünetei kezdtek mutatkozni s a résztvevők közül 16-ot kórházba kellett szállítani, hol a gazda, felesége, fia és unokája néhány óra mulva iszonyu kínok között meghaltak. — **Kövés az ügyvéd** Nagy-Szebenben; a nagyszebeni és brassói lapok hírdetéseiben hívják fel az ügyvédek, hogy telepedjenek oda. — **A körmöczi pénzverő-műhelyben** 1868. óta 149 millió 15,727 frt értékű ércpénzt készítettek.

163-ik közlemény

a háromszék megyei „Erzsébet” árvakölény-nevelő intézet növendékeinek gyászruhájuk költségei fedezésére tett szíves adományokról.

Tiszteletes Székely Jánosné gyűjtése Kézdí-Vásárhelyt.

Székely Jánosné ev. ref. papné egy fekete felső ruha, id. Tóth Istvánné és Székely Málvín 1—1 frt, Kovács Istvánné papné 60 kr, ifj. Tóth Istvánné, ifj. Jakab Istvánné, öz. Balogh Izránné, Barthosné, Nagy Lajosné, Csiszár Emilia, Szöcs Józsefné, Szabó Mózesné, Török Bálintné, Nagy Ferencné sz. Csiszár Sára 50—50 kr, ifj. Kovács Jánosné, Kiss Károlyné, Kovács Dánielné, Tóth Gézánné, Kovács Károly 30—30 kr, Fejér Károlyné és Barabásné 25—25 kr, Balogh Gyuláné és N. N.-né 20—20 kr, Fejér Antal 1 frt 8 kr. Összesen 11 frt 8 kr.

Fogadja a lelkes gyűjtő és jótékony adakozók az árvák nevében hálás köszönetünket.

Kézdí-Vásárhelyt, 1888. márczius 14-én.

Br. Szentkereszty Stephanie,

elnök.

Vajna Károly,

jegyző.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

ALKALMAZÁST KERES

helyben vagy vidéken mint szesz-, bor-, liszt-stb. raktárnok, egy, a szeszgyártáshoz is értő egyén. Biztosítékkal rendelkezik. Bővebben lapunk kiadóhivatalában érteztetheti.

Hirdetmény.

Közhirre tetetik, hogy Kézdí-Vásárhelyt, a város kantai részébe lemenő nyugoti utca során néhai Jancsó József timár féle lakház a hozzá tartozó istállóhelylyel, mely jelenleg a Jancsó Mária tulajdonát képezi, szabad kézből örök áron el fog adni.

A vásárolni szándékozók értekezhetnek bármikor hivatalos órák alatt a polgármesteri irodában.

Kézdí-Vásárhelyt, 1888. márczius 24.

Szöcs József,
polgármester.

KIADÓ ÜZLETHELYISÉG.

A piac keleti részén fekvő s jelenleg a Bocskor és Szöcs cég alatt — ifj. Dávid István ur szomszédságában — lévő **bolt-helyiség** idei április hó 24-től, azaz Szent-György napjától kezdődőleg **bérbe** adandó.

FEJÉR LUKÁCS fiai.

KIADÓ HÁZ.

A Kantába lemenő fő-utcában lévő Nagy József-féle kőház felső emeletén lévő hátulsó rész, mely áll 2 szoba, 1 konyha, kamara, pince, istálló és udvarból, kiadandó. Értekezhetni Nagy Józseffel.

Kézdi-Vásárhelytt, 1888. márczius hó.

POTOCZKY ANTAL és LÁSZLÓ.

Szám 2276—1887.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy nyújtódi Cseh Viktorné Baricz Irma végrehajtónak czofalvi Csia Dénésné és brassói Csia Béla joggyakornok végrehajtást szenvedők elleni 325 frt hátrálék tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a kovásznai kir. járásbíróság területén levő Czofalva községében fekvő, a czofalvi 375. számú tjkvben 113., 114. hr. sz. alatti ingatlanra 15 frt, 115. hr. sz. a. ingatlanra 160 frt, 690. hr. sz. alatti ingatlanra 32 frt, 691. hr. sz. a. ingatlanra 1 frt, 698. hr. sz. a. ingatlanra 10 frt, 702., 708. hr. sz. ingatlanra 88 frt, 948., 949. hr. sz. a. ingatlanra 8 frt, 1101. hr. sz. a. ingatlanra 24 frt, 1734., 1735. hr. sz. a. ingatlanra 36 frt, 2047. hr. sz. a. ingatlanra 15 frt, 2048. hr. sz. a. ingatlanra 33 frt, 2088., 2089. hr. sz. a. ingatlanra 161 frt, 2127 $\frac{1}{2}$. hr. sz. a. ingatlanra 60 frt; Csia Bélának a czofalvi 376. számú tjkvben 82 $\frac{1}{2}$, 83. hr. sz. a. ingatlanra 80 frt, 84. hr. sz. a. ingatlanra 160 frt, 270. hr. sz. ingatlanra 33 frt, 1485. hr. sz. a. ingatlanra 5 frt, 1768., 1769 $\frac{1}{2}$. hr. sz. a. ingatlanra 38 frt, 2046. hr. sz. a. ingatlanra 49 frt, 2090. hr. sz. a. ingatlanra 11 frt, összesen 1159 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi apr. hó 12-ik napján délelőtti 9 órakor Czofalva község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 $\frac{10}{100}$ -át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényczikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a

kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság Kovásznán, 1887. nov. 24-én.

Dobay János,
kir. járásbíró.

Sz. 2441. tkvi

1887.

PÓTHIRDETMEŒY.

A kovásznai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a gelenczei kisk. Csoma Olga és társai végrehajtóknak képv. Kelemen Lajos tiszti ügyész által ikafalvi Dombi Domokosné Csoma Aida végrehajtást szenvedő elleni 339 frt 60 kr s járulékal iránti végrehajtási ügyében 2332—87. sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben a gelenczei 1467. sz. tjkvben 1160. hr. sz. ingatlanra 82 frt, az 1650. hr. sz. ingatlanra 36 frt, az 1887., 1888. hr. sz. ingatlanra 77 frt, az 1923. hr. sz. ingatlanra 45 frt, a 2053., 2059. hr. sz. ingatlanra 18 frt, a 2160. hr. sz. ing.

3 frt, 2260 $\frac{1}{2}$, 2261. hr. sz. ingatlanra 11 frt, 2736., 2737. hr. sz. ing. 98 frt, 3009. hr. sz. ing. 45 frt, 4675. hr. sz. ing. 35 frt, 5425. hr. sz. ing. 20 frt, 5428. hr. sz. ing. 56 frt, 5432. hr. sz. ing. 5 frt, 5469. hr. sz. ing. 20 frt, 5585. hr. sz. ing. 29 frt, 5593. hr. sz. ing. 15 frt, 5643. hr. sz. ing. 34 frt, 5674. hr. sz. ing. 3 frt, 5740. hr. sz. ing. 23 frt, 6018., 6019., 6020., 6021. hr. sz. ing. 143 frt, 6309., 6310. hr. sz. ing. 188 frt, 6380. hr. sz. ing. 20 frt, 6394., 6396. hr. sz. ing. 34 frt, 6404., 6405., 6406., 6407. hr. sz. ing. 59 frt, 7075., 7076. hr. sz. ing. 69 frt, 7628. hr. sz. ing. 54 frt, 7890. hr. sz. ing. 6 frt, 7906. hr. sz. ing. 12 frt, 8304., 8305., 8306. hr. sz. ing. 34 frt, összesen 1349 frt kikiáltási árban Gelencze község házához 1888. évi ápril hó 16-ik napjának d. e. 9 órájára kitűzött árverés az 1881. 60. t. cz. 167. §-a alapján kézdivásárhelyi Fejér Lukács végrehajtató érdekében is 110 frt 40 kr tőkekövetelése s járulékal kielégítése végett megtartatni fog.

Jelen árverés keres-költségei 6 frt 20 krban állapittatnak meg.

A kovásznai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság, 1887. november 24-én.

Dobay János,
kir. járásbíró.

TAVASZ.

1888.

BOR-ÁRJEGYZÉK

Kölönte Mózes (Eszterházy-féle) pinczejéből a városház alatt K.-Vásárhelytt.

Nyitva van d. e. 10 órától d. u. 1 óráig.

Év- szám	Minőség	Liter			Decziliter					
		1	kr	$\frac{1}{3}$ kr	3	kr	2	kr	1	kr
1887.	Asztali bor	18	"	9	6	"	4	"	2	"
"	Nagyküküllömenti	20	"	10	6	"	4	"	2	"
"	Kisküküllömenti, igen jó	24	"	12	7	"	6	"	3	"
1879.	Ózdi, kitünő	32	"	16	10	"	7	"	4	"
"	" som-bor	48	"	24	15	"	9	"	5	"
"	Rizling	60	"	30	18	"	12	"	6	"
"	Leányka sajtolás									
"	Finom vegyes czelnai									
"	Budai vörös sashegyi gyógybor	80	"	40	25	"	16	"	8	"
"	Ermelléki									
"	Rózsamáli									
"	Egri piros (Schiller)									
"	Rusztli asszuber	120	"	60	40	"	24	"	12	"
"	Szamorodi	100	"	50	30	"	20	"	10	"
"	Borseprő-pálinka	60	"	30						
"	Nagyon kitünő szilvorium	60								

Az itt fel nem sorolt hegyaljai, kis- és nagyküküllömenti s más tiszta, jóminőségű boraimat nagy választékban annál is inkább tisztelettel ajánlom, mivel boraimat én személyesen magától a termelőtől és pedig mindig a legkitűnőbb hegyekből szármatelem és szakszerűen kezelem s így a bor valódiságáért mindig jótállok.

Egyszersmind bátor vagyok a t. borfogasztó közönséget fölhívni, hogy pinczémek, hol a legkisebb mértéktől a legnagyobb mértékig árulok, megtekinteni sziveskedjenek, s boraim jóságáról maguknak személyes meggyőződést szerezhetnek.

A fentjelzett idő alatt mindig kapható lesz borszéki, kászoni és répáti borviz.

Kézdi-Vásárhelytt, 1888. márczius hó.

Kiváló tisztelettel
Kölönte Mózes.

2—3

Zacherlin

A legkitűnőbb szer valamennyi rovar ellen!

Ezen legújabb kiváló különlegesség meglepő erővel és gyorsasággal pusztít el lakásokban, konyhákban és vendéglőkben mindennemű férget, nemkülönben háziállatainkon, istállókban, növényeken, üvegházakban és kertekben.

Valódi minőségű „Zacherlin” csak névalírás és védjegygyel ellátott eredeti palaczkokban árulatik. A mi nyitott papirosban méretik ki, az sohasem „Zacherl”-féle különlegesség!

ZACHERL J., Bécs I. Goldschmiedgasse 2.

R A K T Á R A K:

K.-Vásárhelytt Csizsár Pál urnál.
" " David János "

K.-Vásárhelytt Janosó G. gysz. urnál.
" " Kovács F. gysz. "

Előpatakon J. Miller gysz. urnál.
Éteden Dobay Ferencz urnál.

Sz.-Udvarhelytt Steinburg Ottó urnál.
S.-Szentgyörgyön Goldstein J. urnál.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytt.